

BOSTÄLLEN

Minnesbilder från platser jag kallat "hem" genom nästan 80 år.
Hem - platser där jag bildligt talat "hängt min hatt"

Spångele, Tärnaby

Här föddes jag vid Umeälven, ett kronotorp och nybygge, strax nedströms Tärnaby. Älven brusar fortfarande när bilden togs 1946. 1947 flyttade vi därifrån.

Ca 10 år senare, är jag med pappa tillbaka dit en vecka för att plocka hjortron och fiska öring. Jag har ett spinnspö med en Record 1300-rulle, ett drag och ett flugkast jag alternerar med. En kväll, det börjar skymma i Spångeleforsen och jag börjar bli trött. Jag kastar uppströms, om vevar snabbt hem draget, då det fastnar. Bottennapp! Då ska man gå uppströms och lossa draget från det håll det kom att fastna. Jag klafsar i strandkanten uppströms med spänd lina, rädd att förlora mitt enda drag. Då märker jag att linan också går uppströms i forsen! En "storbörting"! När jag inser det börjar hjärtat slå snabbare – det minns jag fortfarande!

Efter en lång och spännande kamp får jag upp den. Min största öring någonsin?
Kanske, vi hade aldrig våg med oss på den tiden.

Nu är forsen sedan nästan 60 år tillbaka tystad av Ajaurforsens kraftverk. Platsen för mitt barndomshem ligger långt under kraftverksdammens yta.

Gundsjöfors, Örnsköldsvik

Vi flyttar till Fors 1947. En liten jordbruksfastighet. Huset vi skulle bo i brann ned precis innan flytten. Vi fick bo i en liten "koja" ett år innan gamla "födorådsgumman" i huvudgården avled och vi kunde flytta in.

Jag är 6-7 år och har börjat meta i Forsån. En flottningsdamm alldeles nära vårt hus är gränsen mellan två olika karaktärer av ån. Uppströms är det lugnvatten med abborre, mört och gädda. Nedströms är det strömt med öring och harr.

Jag har fiskat en bra stund uppströms, strax utanför "Hedbergs", fått mest småmörta. Tjuvmört har jag lärt mig att de heter, de där små som ofta bara tar en bit av masken och inte fastnar på kroken. Det är abborre jag hellre vill ha. Men många mörtar drar jag upp också, de får bli kattmat. Litet ledsnar jag på alla mörtarna och låter en av dem sitta kvar på kroken i vattnet. Jag ser hur den drar i väg med flötet, flaskkorken med träpinne i. Ibland drar den ner korken under ytan, oftast drar den bara omkring.

Då – plötsligt drar korken iväg så det rycker i spöet och jag känner nånting stort som drar. Jag får kämpa och hoppas att reven ska hålla. Reven är knuten upptill på vide-spöet, i en y-formad klyka. Till slut lyckas jag dra upp en, vad jag tycker, en stoor gädda på land. Då kastar jag mig på mage över gäddan och skriker tills min mamma hör det och kommer till hjälp.

(Det där sista är min mammas version, jag själv är litet osäker på det där med att lägga mig på gäddan, men jag vill gärna tror på mammas minne ...)

En dag fiskar jag direkt nedströms flottningsdammen. Jag har dragit dit en stega som hjälper mig ned till skibordet nedströms. Stegen är upptill lutad mot några stora kilstenskuber som säkrar dammen. Efter ett tag ledsnar jag och börjar klättra uppför stegen för att gå hem. När jag kommer längst upp på stegen, som är lutad mot översta stenen, ska jag just kliva upp men ser en ihopringlad huggorm ligga precis där jag tänker sätta händerna och kliva upp! Jag blir livrädd, rusar ned för stegen, och där nere på skibordet skriker jag verkligen. Längre står jag där och skriker, det brusar i forsen, jag blir hes efter ett tag. Så kommer mamma, jag vågar mig upp då hon försäkrar att det inte finns någon orm vid stegen. Jag tror att den upplevelsen grundade min paniska ormfobi.

Överboda, Umeå

1952 flyttar vi till Överboda, ett litet större jordbrukshemman, och jag börjar där tredje klass.

I fjärde klass börjar vi lära oss litet engelska. Vår ambitiösa och populära magister, "Gejo", låter oss skriva brev till okända brevvänner. Jag får sätta pennan mot snurrande jordgloben och globsnurret stannar med pennan över Australien, jag ser där ett ortnamn "Oodnadatta". Jag skriver en liten hälsning och adresserar kuvertet med magisterns hjälp "to an un-known friend, Oodnadatta, Australia" och postar. Jag får svar! Från en pojke i min ålder och vi växlar brev ett antal gånger.

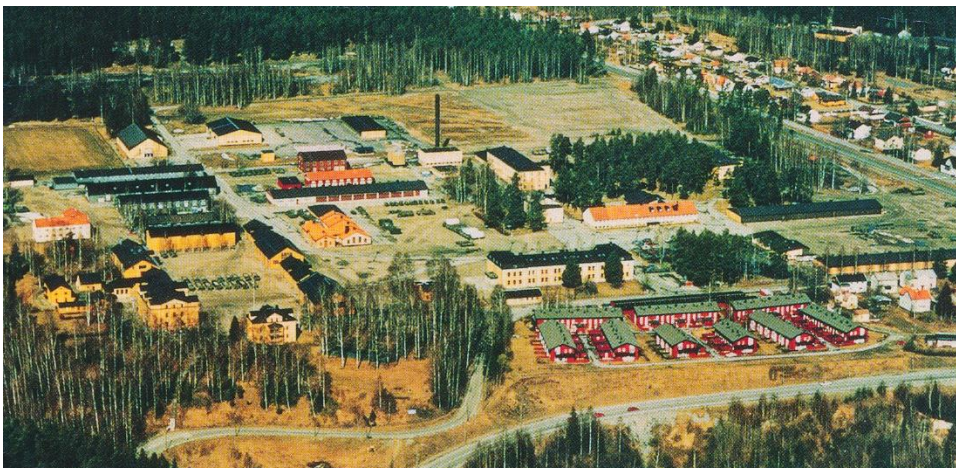
Vår magister är också som reporter i Umebladet och gör också ibland program åt Radiotjänst. Väldigt spännande att få höra honom i radio. En dag får jag följa med till Umeå, till en radiostudio i Telegrafverkets hus och vara med i ett radioprogram! Det ska sändas i utlandsradion, på kortvåg får jag lära mig. Programmet ska heta "Överboda-Oodnadatta" och handla om mig och min brevvän där. Jag minns inte mycket av vad vi sa. Mest minns jag inspelningsrummet, studion med den stora mikrofonen på bordet. En mikrofon som jag bara tidigare sett bilder av med "Farbror Sven (Jerring)" bakom.

Stolt och glad har jag varit med i Radio! Även om jag inte kunde höra själva programmet senare. (Men jag blev en väldigt aktiv DX-are senare, i tidiga tonåren).

Julaftonen samma år gick jag för att hämta posten. Den fanns då i en liten vrå bredvid Romars affär. I posten till oss var en blankett adresserad till mig: ett "Postgiro utbetalningskort" från Radiotjänst med 5:-kronor att uthämta som "arvode för radiosändning". Tala om årets julklapp för en 10-åring! Senare kom jag att tänka på att det var mitt allra första betalda jobb. Synd bara att postgirokvittot inte blev sparat!

T3 Sollefteå

Dags för värnpliktstjänsgöring 1963, Sångabyrn barack 4 blev mitt första logement som nyinryckt befälselev på T3 i Sollefteå. Många spännande nyheter mötte oss.

Bland annat ett antal vaccinationer. Året var 1963 och då ingick också ympning mot smittkoppor, en epidemi då härjade i Sverige.

Konstigt nog var det allt för många som blev yra och till och med svimmade direkt efter smittkoppsprutan. Flera satt efteråt på trappan utanför "sjukan" och hämtade sig. Då hörde vi ett vrål inifrån, när någon upptäckte varför så många inte pallade för sprutan:

Ett par handräkningsvärnpliktiga (hdrvpl – i dagligt tal kallade malajer) skulle assistera sköterskan genom att badda överarmen med eter på den nyinryckte som syster sedan skulle sticka sprutan i. När hon då injicerade sprutan passade den hdrvpl att öppna kapsylen på eterflaskan och hålla den nära den värnpliktige som stint glodde på sprutan under tiden. Efter den behandlingen svajade gången betänkligt på den nysprutade som vajade ut från sjukan. Även jag kände mig konstig efter ingreppet. När sabotaget upptäcktes kom det ilska vrålet mot de hdrvpl som tyckt sig ha genomfört något extra mot de gröna nyinryckta...

T1 Linköping

Efter några veckors grundutbildning i Sollefteå blev fem av oss T3:are kommenderade ned till T1 i Linköping för fortsatt utbildning i intendenturtjänst (inttj). När vi klev av tåget på Linköpings station frågade och fick vi veta riktningen upp mot T1 kasern. Vi kom fram mot en relativt stor och inhägnad tegelbyggnad. Vi en stängd entré fick vi av en vaktliknande person veta att det här inte var ett regemente utan stadens fängelse. Det var inte dit vi skulle, tack och lov.

Vakten gav oss riktningen vidare mot T1 strax där bortom, som strax blev vårt "hem" ett år framöver.

Militärtält i skogen, Mjölby

Efter en månad i gamla A-kasernen på T1 i Linköping blev vi värnpliktiga "vräkta" ur kasernerna. En stor repetitionsomgång skulle få inrymmas i kasernerna och fick flytta till Mjölby och bo sex veckor i tält där, i skogen bakom idrottsplatsen Vifolkavallen.

En obekvämlig rutin där var en timmas avbrott varje natt för att sitta eldpost.

Nåja, jag fick sova hela natten var nionde dag, det var tältlagets lyx, vi var nio i tältet och hade åtta eldvaktstimmar. Alla övningar, utspisningar mm skedde utomhus, det gick ju bra för det var september och ett skönt höstväder. Hygienen kunde vi sköta i närliggande Vifolkavallens duschar och toaletter, där vi också kunde härbärgera våra permisuniformer. Promenaderna i lilla Mjölby var de tillgängliga nöjena. Stadts restaurang vid järnvägsstationen var för dyrt för värnpliktspengen (4:- kronor per dag). Det var gott om äpplen det året – villaägare och andra med äppelträden ställde ut korgar med äpplen till oss i tältlägret och på järnvägsstationen. Oj vad många äpplen jag åt de veckorna.

Helgerna hade vi permission – nästa alla kunde åka hem till sitt. De som inte bodde för långt bort förstås... Vi fem norrlänningar från T3 och några andra samlade ihop oss i ett par tältlag så att vi inte skulle behöva sitta eldpost allt för länge per natt. För elda måste vi på höstnätterna, det blev för kallt i tälten annars. Efter första permissionshelgen i tält tyckte jag och några andra att det kunde vara nog.

På något sätt lyckades jag och kompis Ingvar från Kalix få hyra ett rum i Linköping för helgerna, i **Drottninggatan 41, Linköping**

Pigkammaren, ett rymligt rum bakom köket, med egen ingång vid Drottninggatan, hyresrum hos "Doktor Schneider" i deras stora lägenhet räddade oss från att behöva bo i tält i Mjölby även under helgerna. De fyra milen mellan Mjölby och Linköping åkte vi "på tummen". Det var vanligt och relativt lätt för värnpliktig i uniform att få lift.

Och Riksettan var vältrafikerad. Rummet hyrde vi (billigt) även resten av året på T1, en lyxig tillgång. Värdfolket, speciellt gamla eleganta värdinnan, var en pärla som månade om "sina värnpliktiga – efter julen korpraler" med diverse (ätbara presenter) på helgerna.

Mellan augusti och juni fick vi bara En hemresa betald. Det blev julhelgen för min del. En lång tågresa Linköping-Vännäs i sittvagn. Inte mycket sömn den natten, men skönt att komma hem till Överboda för några dagar.

T3 Sollefteå igen

Juli och Augusti avslutades min vpl-tjänstgöring med trupptjänst på T3. Nu skulle vi korpraler få praktisera med trupputbildning av nyinryckta "beväringar" och div stödtjänster för vårt kompani. 27 augusti blev det Muck efter 15 månaders militärtjänst.

Då hade jag också antecknat mig för senare, fortsatt militärutbildning till reservofficer.

Åter i Överboda

Direkt efter Muck fick jag jobb på Vännäs Kraftaktiebolag som kamrersassistent. Jag hade ju gått Handelsgymnasium och fått stipendium t o m! Stipendiet kom från Nordmalings Ångsåg, moderbolag till Vännäs Kraft. Den vägen gick ansökan och jag fick jobb direkt.

Tidigare kamreren på Kraftbolaget hade slutat, och jag fick hans rum att jobba i.

Men för ordningens skull tog man bort den fina mattan i rummet. Jag var ju bara kamrersassistent och 20 år. Ett fint kamrersrum med heltäckningsmatta kunde varit för mycket kanske...

Jag kunde bo hos föräldrarna i Överboda, och nu var jag också stadd med bil - en DKW 3=6. En bil som fick en speciell plats i mitt minne. Även nu när jag kör min 28:e bil i ordningen.

Föräldrarna hade två hus på gården – "Lillstugan" mittemot huvudgården, hade ett vindsrum som fick bli mitt alldeles egna sovrum. Dit åker minnena varje gång jag hör Duke Ellingtons "A-train" spelas. Den hörde jag många kvällar på min radio – då var det på kortvåg, Voice of America med programmet Music USA Jazz Hour med DJ Willis Conover hade Ellingtons "Take the A-train" som signaturmelodi. Jag blev, och blir, alltid glad när jag hör den.

TrängKAS, Linköping

Mars 1965 var det dags att åka till Linköping igen. Trängtruppernas Kadett- och Aspirantskola inom T1 kasernområde blev nästa bostad.

Litet lyxigare trots fortsatt logementsförläggning, men måltiderna fick nu avspisas på Officersmässen.

"Kadettens lilla blå" med rubriken *Upptredande i och utom tjänsten* skulle studeras och efterlevas korrekt. Även bordsskicket hade där sina uppförandekoder, t.ex.:

"Det är en hederssak att se en djupt dekolleterad bordsdam i ögonen vid middagskonversation..."

Kadettbalen 1965

Tjust motell, Gamleby

En veckas "Taktisk övning i terräng" innebar förläggning å motell vid Gamlebyviken I närliggande Gamleby, i folkhögskolans elevbostäder (kvinnlige ...) gjorde några av oss besök hos charmerande folkhögskoleelever. En föreståndarinna i skolstaben gjorde ett indignerat uttalande till en lokalreporter, om hur en "hord kadetter" brutit besöksförbudet till de "försvarslösa" kvinnlige eleverna på den fina folkhögskolan. (I verkligheten var det några få av oss, som smugit in, inbjudna av charmerande elever.)

P7 Ystad

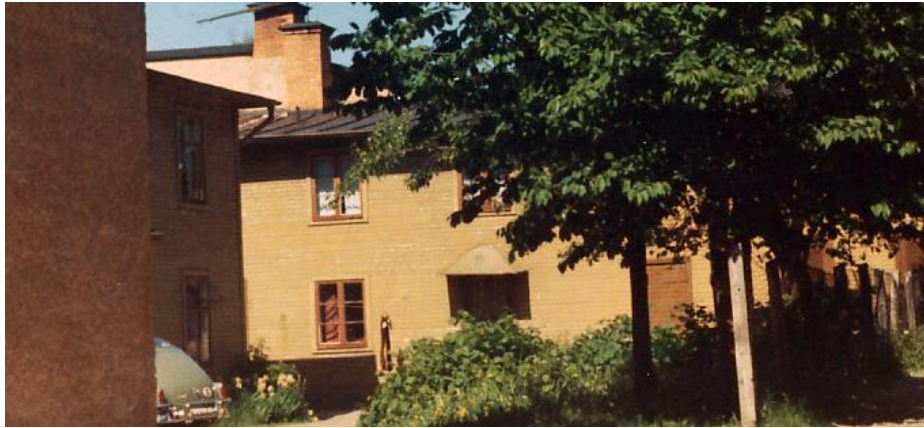

En kortare period, två veckor var det visst, som jag fick uppleva Skånes vackraste (?) sidor, försommar på Österlen nämligen.

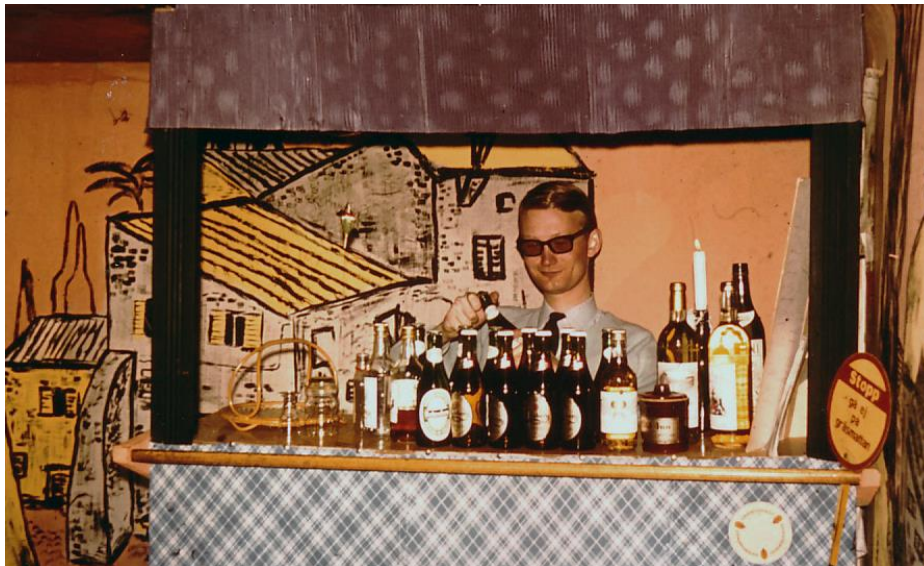
Vi var kommenderade till P7 i Ystad för ännu en "taktisk övning i terräng", och min skoluppgift blev där att planera för taktiska vägar inför ett tänkt anfall mot sydkusten. I praktiken blev det fjorton dagars bilsemester kring bokskogar och vitsippor, dessutom med en tilldelad bil, ptgbil 903 "Valpen", med förare (bilkårist)! Jodå jag dokumenterade broars och vägars bärigheter mm också. Förutom den vackra försommaren minns jag hur jag upprepade gånger fick föraren att dämpa farten och försäkra att "hon visst kunde köra som en hel karl" även i lugnare takt ...

Magistratsgatan 7, Linköping

En av mina kadettkamrater, Ville, visade tidigt handlingskraft. Han kom över ett hyreskontrakt på en lägenhet, egentligen ett litet hus, nära regementet, där vi kunde vara civila på ledig tid.

Nåja huset var i stort sett rivningsvärdigt, ett tvåvånings trähus med uthus i längan. Rivet blev det också något år efteråt tillsammans med hela kvarteren i det förslummade området Stolplyckan. Men billigt var det, Ville och jag delade på hyreskostnaden 90:-/månaden år under sommarmånaderna 1966 ...

Med gästers hjälp, "målarpartyn" blev väggarna konstnärligt målade och vi lyckades spika ihop en bar, ett par konstnärliga kvinnor på besök lät göra ett gipskonstverk över vedspisen etc. En riktig "ungkarlslya" ett par sommarmånader.

Under en sommarskön fältövningsvecka övade vi i Halland och var förlagda centralt på **Hotell Harmoni i Halmstad**

Civil och tillbaka i Umeå fick jag dela en lägenhet på Vasagatan.
Vasagatan 19, Umeå

Det var hos min lillasyster som hyrde den av sin arbetsgivare i samma hus. Hon fick den mest för sig själv, eftersom jag fick jobb som extra handelslärare på handelsskolan i

Burträsk 10 mil norr om Umeå. Där hyrde jag ett rum hos en familj i en egnahemsvilla, där jag bara sov på vardagsnätterna.

Kvällarna jobbade jag, eller hade fritiden i skolan. Lärarrummet blev mitt vardagsrum, när jag inte var ute på div projekt, träning mm. Helgerna tillbringade jag i Umeå.

Bilden från en helghemresa från Burträsk (ca 10 mil) vid en p-paus i -40° kallt ...

Till mitt rum i Umeålägenheten köpte jag mina första egna möbler, en säng med bord, en fåtölj och en bokhylla.

Efter terminsslutet Sommaren 1966 var det dags att dra till Linköping igen. Reservofficerskurs 1 ("ROK 1") på TrängKAS, T1, juni-aug och den sommaren fick vi hyra gamla huset på **Magistratsgatan 7, Linköping** igen.

Även på ROK 1 fick vi vara en längre tid på hotellförläggningar en dryg vecka i **Mahult, Simlångsdalen** i **Halland** med flera tillfällen till "aktiv fritid"

Storgatan 31, Umeå

Åter till Umeå i slutet av augusti med tanke på att flytta till Linköping (där jag redan skaffat jobb) men vid ett besök på Rank Xerox nya kontor i Umeå (för att hälsa på en gammal klasskamrat från gymnasietiden, Sören Gyll som var filialchef där) blev jag övertalad att i stället börja som systemsäljare på Rank Xerox. "Med mycket goda framtidsmöjligheter" enligt Sören. Jag nappade och har inte ångrat mig därefter. Redan veckan därefter (efter att ha sagt upp mina åtaganden m m i Linköping) satt jag på grundkurs hos Rank Xerox på Bällstavägen i Mariehäll. Det blev två veckors boende också på **Hotell Bromma**.

Sedan bar det upp till Umeå och ett jobb som gett mig mycket i hela 13 år.

Lillasyster gifte sig och behövde lägenheten på Vasagatan för dem båda och jag fick överta en mysig liten lägenhet av en tidigare flickvän (som hittat en ny karl i Skåne...). Lägenheten var en f.d. tobaksaffär. Huset hade t o m överlevt storbranden i Umeå 1888. Ett litet rum med sovalkov och "möblerbar hall med kokvrå". Storgatan var det som gällde, bostaden på 31, jobbet på 36 och favoritkrogen "Espan" på 43. En hanterbar triangelbana.

Vintern (67/68) var väldigt kall och huset glest, så jag skaffade tjocka, lurviga, gästsockar till besökare, för det drog norrlandsvinter på golvet. Vägg i vägg mot sovalkoven fanns en kiosk och där utanför en kondomautomat. Jag blev väckt ett antal gånger när stressade automatkunder bankade på automaten när något mynt fastnat eller nå't ...

Pingsten 1968 träffade jag en kvinna från Stockholm på besök i Umeå hos en kompis till mig. Hon hette då Gunilla Sjöberg. Mer om henne senare.

US T2, Skövde

Tre månaders militärtjänst ståndade sommaren 1968, ROK II, på Underhållsskolan, T2 Skövde. (På vägen dit gjorde jag ett kort besök hos Gunilla Sjöberg i Björkhagen, Stockholm)

Falks affär, Hasslum, Skövde

Vi var fyra US-elever som fick dela lägenhet i ett hus som varit en f.d. affär i sta'ns utkant.

Under helgerna blev det snabba resor till och från Björkhagen i Stockholm, där min då blivande fru, Gunilla Sjöberg, bodde. Lägenheten i Hasslum blev bara ett vardagssovrum, alla måltider fick vi på T2 officersmäss.

Ystadvägen 132, Björkhagen, Stockholm

Efter de spännande helgerna i Stockholm blev jag i september 1968 Sambo med Gunillas i hennes trea. Den lägenheten hade hon vuxit upp i och övertagit efter sina föräldrar.

Mina få möbler i Umeå fick åka med Sören Gylls flyttlass till Stockholm (där han samtidig blivit filialchef) Och jag fick jobb på Stockholmsfilialen hos Sören på Rank Xerox, med distrikt södra förorterna och kontorsplats på Sveavägen vid Hötorget i Stockholms centrum.

Nygifta flyttade Gunilla och jag till Linköping i juli 1969.

Ryds Allé 30A, Linköping

Jag hade fått jobb som distriktssäljare på Rank Xerox och vi fick hyra en ny 3-rummare i Ryd.

Vår första alldeles egna lägenhet. Där fick vi också vårt första barn, Lena.

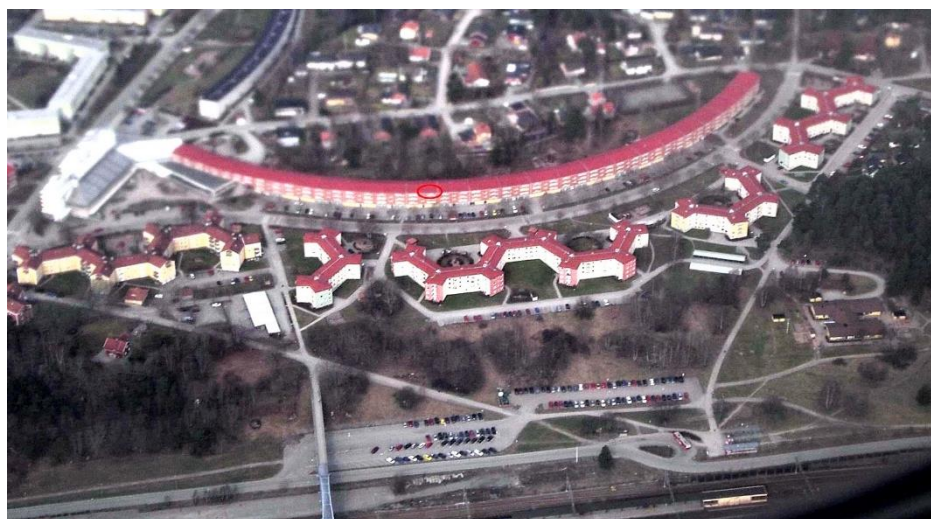

Hyesrum, Remsle, Sollefteå

Det blev min inkvartering en repmånad hösten 1969 i Sollefteå. Under delar av övningen blev jag ett antal dagar också inkvarterad i **Björkå Bruk** och senare i **Graninge**

Hagvägen 43, Runby, Upplands Väsby

Efter ett år i Linköping blev jag erbjuden jobb på Rank Xerox HK i Stockholm.

Vi kom att hyra en lägenhet i Upplands Väsby. *Långbågen* kallades det hus som, när det byggdes, skulle varit Sveriges längsta. Dit flyttade vi 1970 till en fin stor lägenhet. Nu med första barnet, Lena, och en hund airdale/collie-korsningen Happy. Jobbet gällde marknads- och säljstöd på Marknadsavdelningen i Mariehäll, Jag blev också engagerad i Väsby Hockey bl.a. i styrelsen men tränade också tillsammans med A-laget. (Ingick inte i truppen...)

Guö gästhem, Trensum, Karlshamn

Ny repövning där jag hamnade i marinen. Sydkustens Örlogsbas i en basbataljon. Elegant förläggning i ett grosshandlarvilla-liknande pensionat. Varje middagsmeny var en buffé, och varje dag ingick där Janssons Frestelse. Det blev litet väl tjatigt efter ett par veckor.

Efter tre år på marknadsavdelningen på RX HK blev det linjearbete inom Xerox igen, och jag fick jobb som distriktschef för nordligaste säljteamet 1973, med bas på regionkontoret i Umeå.

Efter några kontakter med gamla vänners vänner fick vi nys på och hyra av en lägenhet "Väst på Stan" i Umeå, på Skolgatan nära Dragonskolan.

Skolgatan 3 C, Umeå

Under Umeå-tiden blev det en hel del resor, mycket till säljkontoret i Luleå och även andra delar av nordliga Norrland.

Ett minne från tiden vi bodde där var julaftonen 1973, när jag köpte hem julgran sent på julaftonen. Bara en kvar hos säljaren och det köpet har jag fått "äta upp" sedan dess:

Den var väl inte så grann, den granen. Hustrun hade minnesvärda åsikter vid åsynen ...

Klaverstråket 20, Rödäng, Umeå

Vi köpte vårt första (rad-)hus, i nya bostadsområdet Rödäng. Där också med vår yngre dotter Kristina (senare kallad Krickos) som föddes i Umeå.

Jobbet utvecklades och jag fick 1977 ansvaret för hela norrlandsregionen. Det innebar också en del vistelser på hotell i framförallt **Sundsvall** och **Luleå**.

Efter 18 månader som regionchef, hösten 1978, låg det i korten att byta jobb. Jag erbjöds ansvar för ett nytt affärsområde, Systemprodukter, på HK i Solna. Jag fick ett avtal med möjlighet att bo kvar i Umeå under resten av läsåret, så att Lena inte skulle behöva flytta till ny skola i lågstadiet. Efter sommaren (1979) skulle jag enligt avtalet bo i Stockholm.

Hotell i Stockholm och Solna

8 månader veckoboende och långpendling måndag-fredag med flyg Umeå-Stockholm.

Först långtidsbodde jag på hotell **Diplomat** på Strandvägen, men framåt januari 1979 blev det smällkallt i Stockholm city. Hotell Diplomat var gammalt och rummen dragiga och kalla. Trafiken mellan city och Solna, där vårt huvudkontor då låg, var också ett problem i vinterkylan. Då flyttade jag och bodde resten av tiden på hotell **Flamingo** i Solna, dessutom närmare vårt kontor

Under fritiden hemma i **Umeå** på helgerna började vi ifrågasätta en flytt till Stockholm. Men vi köpte ett kedjehus i **Skälby**, Upplands Väsby där vi då skulle bo efter sommaren enligt avtalet med arbetsgivaren. Vi, Gunilla och jag, satt med karta framför oss och funderade på var i stället kunde bo. Vi hade bl.a. Luleå, Linköping, Helsingborg på tal, men enades om att Östersund nog skulle bli en bas som vi skulle kunna gilla. Jag sökte ett par jobb, fick napp på ett (som jag dock avböjde när inte villkoren föll mig på läppen)

Sent – i juni, strax före midsommar 1979 hämtade jag nyckeln till

Vängevägen 4 i Upplands Väsby

för att resa hem till Umeå och flytt till Väsby efter midsommar (jo, jag passade på att sova på golvet på natten i det då helt tomma huset!)

På väg hem dagen därpå skulle jag besöka vårt kontor i Falun – dit ringde de mig från Samhall (då JH Produktion) i Krokoms där jag hade sökt jobbet som marknadschef. De undrade om jag kunde komma till Krokoms för en intervju. Eftersom jag då var i Falun på väg norrut, skulle ju det passa bra.

Några timmar senare var jag i Krokoms och mötte en delegation som skulle intervjua mig, Där var en rekryteringskonsult, styrelsens ordförande, VD, och tre representanter för olika fackliga organisationer. Intervjun gjorde mig intresserad av jobbet så vi utbytte många frågor och svar. Det slutade med att jag behövde ringa hem till Umeå och Gunilla för att tala om att det var ett intressant jobb, som jag nog skulle vilja ha. När jag kom tillbaka till anställningsgruppen fick jag höra att de pratat ihop sig och – att det var mig de ville ha på platsen.

Kunde jag acceptera erbjudandet? Jag sa att för min del är det lockande, men jag ville förstås också konferera med familjen. Måndagen därefter skulle flyttlasset gå från Rödäng till Skälby, så vi kom överens om att hela familjen skulle stanna till i Krokoms på måndag för att familjen skulle få se platsen m m. På grund av den långa intervjun kom jag sent hem till Umeå.

Det var dagen före midsommarafton. På måndagen efter helgen, kom flyttkarlarna, de fick nyckeln för att packa och köra bohaget till Upplands Väsby. Själva tog vi inlandsvägen till Krokoms, där JH Produktion och representanter för Krokoms kommun bjöd oss på en presentation av jobbet och erbjöd tomtförtur för ev. husbygge.

För att göra en längre historia kortare, tog vi hand och hälsades välkomna till Krokoms och JH Produktion. Vi satte oss i bilen och drog ned till Väsby där redan flyttkarlarna då höll på att bära in bohaget. Vi bad dem lämna kartongerna ...

Nästa dag, på jobbet i Solna, gick jag upp till personaldirektören (min företrädare som regionchef i Umeå och god vän) och sade upp mig. Efter 13 år på Rank Xerox var det dags för något nytt. Hem till Väsby och där tog jag kontakt med mäklaren som hade sålt huset på Vängevägen till oss. När jag bad honom att sälja det igen från mig, trodde han först att jag skojade, men lovade göra det. Han gav löftet, som också höll, att jag inte skulle förlora på affären.

Min uppsägningstid på RX var till 1 november men efter diskussioner enades vi om 1 oktober. Jag lyckades också få ett avtal med JHP att få pendla första månaderna tills vårt då nyinköpta hus skulle vara byggt. (När jag första helgen åkte med Linjeflyg upp till Östersund blev jag igenkänd av en flygvärdinna som undrade "om jag hade bytt jobb". Hon hade ju rätt.

En dag på jobbet i Solna ringde en kvinna från fastighetskontoret på Krokoms kommun. De hade sett att jag köpte en tomt där och skulle bygga nytt där. Hon frågade om jag var intresserad ett tillfälligt boende i en för närvarande tom, gammal egnahemsvilla "Bagarn's hus" nära kontoret under månaderna innan vårt hus var byggt. Fantastiskt tyckte jag, vilken service! De hade koll på sina nybyggare tydligen. (Jag var med och anställde henne senare som sekreterare på JHP ...)

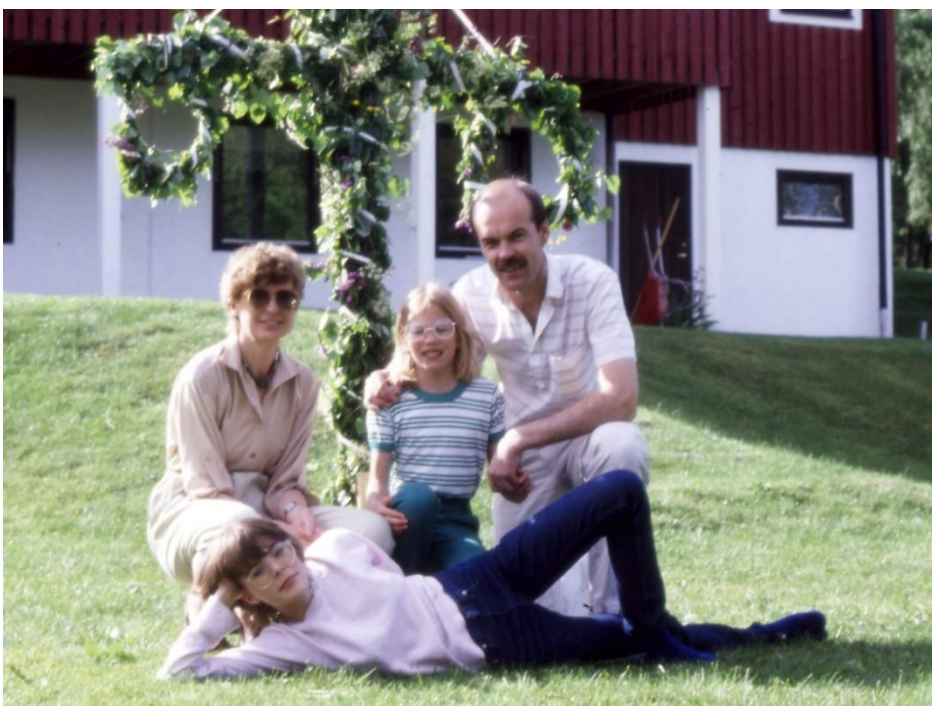
"Bagarn's hus" på Aspåsvägen i Krokoms blev då min bas i oktober-november 1979,

I början på december, i -20°C kom familjen upp och vi flyttade in i (halva, dvs övre planet på)
Hissmovägen 8, Krokomb

Första egna fristående huset – där övre planet var fabriksfärdigt. Nåja nästan, värmen fungerade inte! Dundrande byggfläktar höll värmen men inte tyst första dygnet, därefter fick vi igång vanliga värmekällan. I mars/april var nedre planet som platsbyggdes klart och vi hade fullt utrymme och ett hem som vi fortfarande bor i.

Ett par avbrott för militärtjänstgöringar (jag var reservofficer i intendenturkåren) innebar en dryg månads frånvaro varje gång hemifrån. En månad 1981 fick jag bo i en lånad enrummare på:

St. Göransgatan 64, Kungsholmen i Stockholm

under en fortsatt intendent-utbildning på Försvarets Förvaltningskola i Frösunda. Solna.

En annan repmånad gällde september 1978 i Sollefteå på I21/T3 där jag fick förläggning i en lägenhet i ett hus som Sollefteå bryggeri hade på sitt område (med alltid väl dryckesförsett kylskåp från bryggerilagret bredvid)

Storgatan 97, Sollefteå:

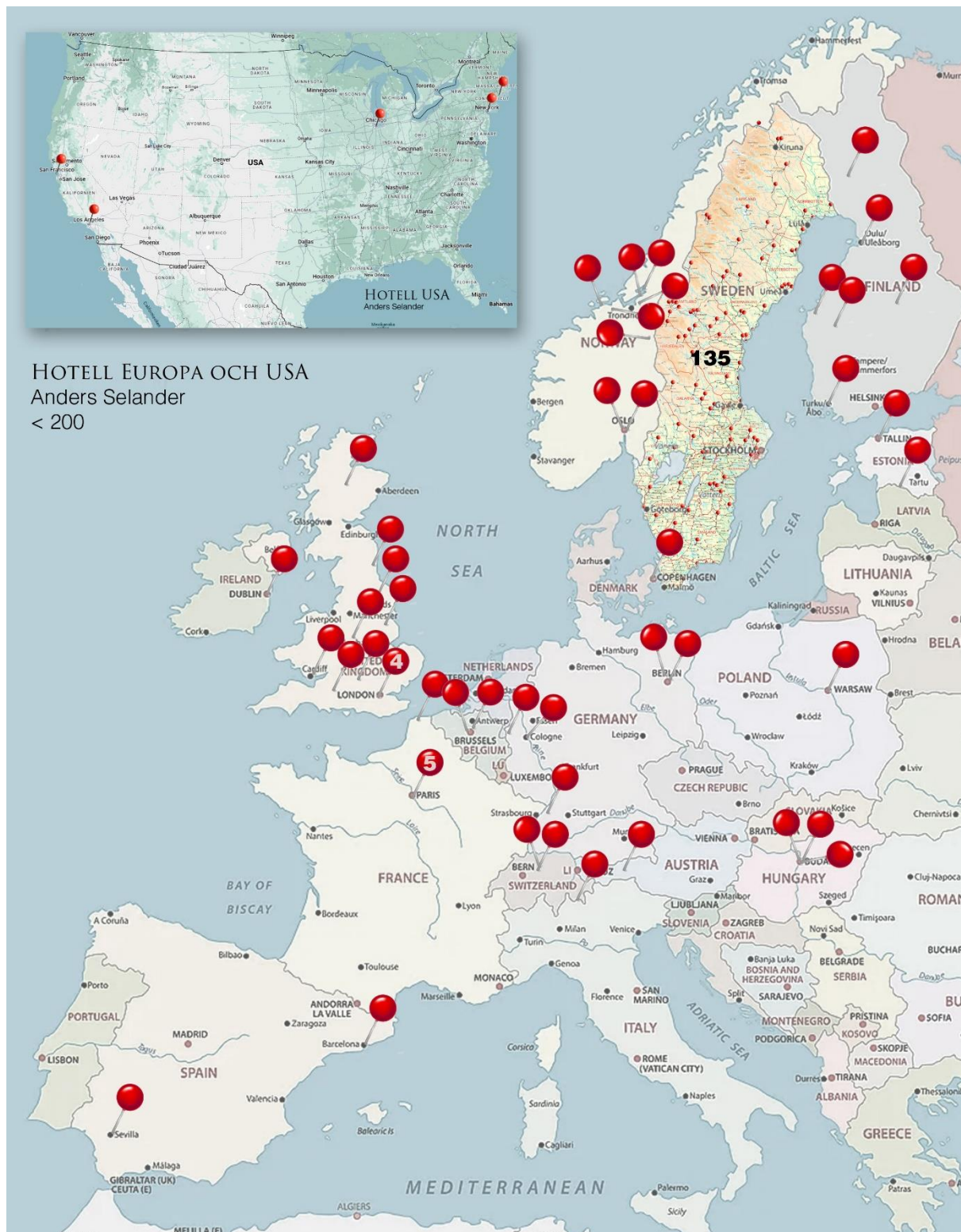

en annan fälttjänstövning september 1983 fick jag ett rum på **Storgatan 58, Sollefteå.**

1989 blev jag krigsplacerad på en Etappbataljon som I14 i Gävle organiserade. Då blev vi förlagda i hotelliknande baracker på **Marma Hed i Älvkarleby** vid Dalälven.

Under arbetsåren har jag hunnit bo på många hotell kortare eller längre tid

Nästan 200 stycken varav 135 (ungefär...) i Sverige vad jag minns

Ett återkommande boende, dock bara en vecka i taget, men sammanlagt i över ett års tid från och med 1978 har en kär bostad varit:

Västerbottens Sportfiskeklubbs klubbstuga vid övre Juktån i Vindelfjällen...

Anders Selander Rev.4 2024-01-15